

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

*Αγαπητά μας μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας.
Καθώς το καλοκαίρι ανοίγει την αγκαλιά του,
σας στέλνουμε τις θερμές και ελκρινείς ευχές μας.
Είθε οι μέρες που έρχονται να είναι γεμάτες χαλάρη,
υγεία και όμορφες στιγμές που θα μείνουν αξέχαστες.
Ας μας χαρίσει αυτό το καλοκαίρι ξεκούραση,
αισιοδοξία και δύναμη, ώστε να επιστρέψουμε όλοι ανανεωμένοι
και παράλληλα να κρατήσουμε τους στενούς δεσμούς
που μας ενώνουν, τις μνήμες που μοιραζόμαστε
και την αγάπη για την κοινή μας καταγωγή και ιστορία.*

Με αγάπη και εκτίμηση

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ

Τετάρτη, 13 Μαΐου 2026 *Τιμώντας τη «Μητέρα»* *Βράβευση της Άννας Καλατζιάν*

Στη συνάντηση του Συλλόγου μας, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου, είχαμε την ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση να τιμήσουμε την κ. **Άννα Καλατζιάν**, με αφορμή τη Γιορτή της Μητέρας, η οποία εορτάζεται κάθε χρόνο τη δεύτερη Κυριακή του Μαΐου. Η μητέρα αποτελεί το αιώνιο σύμβολο της αγάπης, της προσφοράς και της ανιδιοτελούς φροντίδας. Με αισθήματα σεβασμού και ευγνωμοσύνης, ο Σύλλογός μας αποφάσισε να απονεμίσει τιμητική πλακέτα στην Άννα Καλατζιάν, αναγνωρίζοντας την πολύτιμη προσφορά της και το παράδειγμα ζωής που προσφέρει.

Την τιμητική διάκριση επέδωσε ο **Σεβασμιώτατος κ.κ. Γεώργιος**, ο οποίος απηύθυνε έναν θερμό και εμπνευσμένο

χαιρετισμό για τον ιερό ρόλο της μητέρας στην οικογένεια και στην κοινωνία. Παραθέτουμε παρακάτω τα λόγια της Προέδρου κατά την έναρξη της εκδήλωσης και στη συνέχεια την ομιλία του Σεβασμιώτατου, όπως καταγράφηκαν.

Χαιρετισμός της Προέδρου

Σεβασμιώτατε κ.κ. Γεώργιε, εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής στην Ελλάδα, Επίτιμη Πρόεδρε Φίλιππα Κοσσένα, αγαπητά μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας.

Σας καλωσορίζουμε με μεγάλη χαρά στη σημερινή μας συνάντηση. Η παρουσία σας μας τιμά και μας δίνει δύναμη να συνεχίζουμε το έργο και την παράδοση του Συλλόγου μας.

Απονομή πλακέτας επ' ευκαιρίας της γιορτής της μητέρας, στην κα Άννα Καλατζιάν από το Επίτιμο Μέλος μας, Σεβασμιώτατο κ.κ. Γεώργιο

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Σεβασμιώτατο για την τιμητική παρουσία και την ευλογία του. Η παρουσία της Εκκλησίας αποτελεί πάντα στήριγμα και φως για τον Σύλλογό μας.

Σήμερα, αναγνωρίζουμε και τιμούμε μια μητέρα, σύμβολο αγάπης, προσφοράς και δύναμης, την **Αννούλα Καλατζιάν**.

Είναι αυτή που δίνει αγάπη χωρίς όρια, που ανοίγει την αγκαλιά της χωρίς διακρίσεις, που στέκεται δίπλα στα παιδιά που διάλεξε με την καρδιά της.

Θα ήθελα, επίσης, να καλωσορίσω θερμά την τάξη του αδερφού μου, Δημήτρη, που βρίσκεται σήμερα κοντά μας, για να τιμήσει τη μνήμη του. Η παρουσία σας με συγκινεί ιδιαίτερα και σας ευχαριστώ από καρδιάς.

Επιπλέον, σήμερα θα τσουγκρίσουμε πασχαλινά αυγά. Ένα όμορφο έθιμο που συμβολίζει τη ζωή, την αναγέννηση και τη δύναμη. Αξίες που συνδέονται βαθιά με τη Μητέρα.

Στο τέλος της εκδήλωσης θα πραγματοποιηθεί μια μικρή κλήρωση για την ενίσχυση του συλλόγου μας και σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη στήριξη.

Σας ευχόμαστε μια όμορφη βραδιά. Να είστε πάντα καλά.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να παρακαλέσω τον **Σεβασμιώτατο κ.κ. Γεώργιο** να μας κάνει την τιμή, να απονεμίσει την αναμνηστική πλακέτα στην αγαπημένη μας Αννούλα, ως ελάχιστο δείγμα αγά-

πης και προσφοράς. **Η Αννούλα μάς θυμίζει τι σημαίνει πραγματική αγάπη. Να δίνεις χωρίς να μετράς. Σε ευχαριστούμε για το παράδειγμά σου. Είσαι έμπνευση για όλους μας. Να είσαι πάντα καλά και να συνεχίζεις να σκορπάς αυτήν την αγάπη, που τόσο γενναιόδωρα προσφέρεις.**

Ακολούθως τον λόγο έλαβε ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Γεώργιος.

Σεβασμιώτατος κ.κ. Γεώργιος: Θέλω να σας συγχαρώ κι εγώ. Την κυρία Πρόεδρο για τις ωραίες εκδηλώσεις που διοργανώνει πάντοτε και που είναι ολοζώντανες και γεμάτες πολλή αγάπη. Να τη συγχαρώ, επίσης, όχι μόνο γιατί τιμά εσάς. Πριν ένα ή δύο μήνες που με κάλεσε να μου πει για την εκδήλωση, μου λέει: «σας παρακαλώ, πρέπει να είστε». Κι εγώ της υποσέθηκα. Και ενώ όλα τα άλλα ανατράπηκαν αυτών των ημερών, το δικό σας έμεινε, δόξα τω Θεώ, χωρίς ανατροπή.

Είναι τιμή για μένα να βραβεύω μια γυναίκα στον χώρο αυτόν.

Να συγχαρώ επίσης την κυρία Πρόεδρο, που τιμά τη μνήμη του αδελφού της, παρόλο που έχουν περάσει τόσα χρόνια. Είναι πολύ σημαντικό να μην ξεχνάμε τους ανθρώπους που έφυγαν από τη ζωή. Όχι μόνο να κλαίμε την ημέρα της κηδείας και να είμαστε απαρνηγόρητοι, αλλά έτσι πραγματικά τιμάμε τη μνήμη τους όταν τους θυμόμαστε. Και να ξέρετε, κάθε φορά που κάνουμε κάτι στη μνήμη αυτών των ανθρώπων, η ψυχή τους εκεί που βρίσκεται ξεδιψά

και χαίρεται και αγαλλιάζει. Και ρωτήσανε εκεί τους παπάδες της ερήμου, τον αββά Παχώμιο στην Αίγυπτο που ήταν οι Πατέρες, που εκεί γεννήθηκε ο ασκητισμός και ο μοναχισμός. Είναι ιστορία πραγματική ότι εκεί ξεκίνησε ο μοναχισμός και το κοινοβιακό σύστημα και το ασκητικό στην Αίγυπτο. Τον ρωτήσανε γιατί πρέπει να κάνουμε μνημόσυνα; Μνημόσυνο δεν είναι μόνο το να φέρουμε το πιάτο με τα κόλλυβα στην εκκλησία, είναι οτιδήποτε κάνουμε στη μνήμη αυτών που έφυγαν από τη ζωή. Είναι καλό, όμως, να γίνεται και μέσα στην εκκλησία. Και λέει, ότι κάθε φορά που γίνεται κάτι γι' αυτούς τους ανθρώπους που έφυγαν από τη ζωή, οι άγγελοι παίρνουν την ψυχή αυτού του ανθρώπου και τον φέρνουν εκεί κοντά που βρίσκονται όλοι.

Έτσι, κυρία Πρόεδρος, η ψυχή του αδελφού σας είναι εδώ κοντά και χαίρεται που βλέπει τους συμμαθητές του, χαίρεται που βλέπει εσάς που δεν τον ξεχνάτε.

Απευθυνόμενος στην Άννα Καλατζιάν ανέφερε τα εξής: **Συγχαρητήρια εκ μέρους του Πατριάρχη για την τιμή που θα σας απονεμίσει σήμερα ο Σύλλογος Αποδήμων Μανσούρας.** Εύχομαι κάθε καλό στον καθένα σας. Η Εκκλησία ξέρετε ότι τιμά πάρα πολύ τη γυναίκα. Μπορεί να μην προχωρά στη χειροτονία γυναικών, όμως είναι σημαντική η θέση της γυναίκας μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, γιατί πάνω από όλα ξεκινούμε από την παρουσία της Παναγίας μας, που ήταν πάντοτε στην άκρη και παρακολουθούσε όλα τα δρώμενα που έγιναν κατά τη διάρκεια της παρουσίας του Χριστού. **Τιμάμε τις Αγίες.** Ήταν οι μυροφόρες, οι πρώτες που πήραν το μήνυμα της Αναστάσεως και το μετέφεραν. **Είναι η Αγία Φωτεινή** που την Κυριακή γιορτάσαμε τη μνήμη της, που έχει έναν διάλογο της Σαμαρείτιδος, έναν εξαιρετικό διάλογο μέσα στο Ευαγγέλιο. Είναι ο μεγαλύτερος διάλογος που υπάρχει καταγεγραμμένος μέσα στο Ευαγγέλιο και με τα πιο πολλά λογοτεχνικά στοιχεία από όλα τα άλλα κείμενα των Ευαγγελίων.

Και είναι πολύ σημαντικό κείμενο αυτό να μιλά με μια ξένη γυναίκα, που δεν ήταν καν Ιουδαία, να μιλάει ο Χριστός

Το κείμενο της τιμητικής πλακέτας που απονεμήθηκε από τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Γεώργιο: «Με βαθιά εκτίμηση στην αγαπημένη μας Άννα Καλατζιάν για το φωτεινό παράδειγμα μητρικής αγάπης, αφοσίωσης και αντοχής που εμπνέει όλους μας. 13 Μαΐου 2026, Σύλλογος Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας Αιγύπτου»

Η συγγραφέας Άννα Καλατζιάν καταγόμενη από τη Μανσούρα της Αιγύπτου προσέφερε στον Σεβασμιώτατο κ.κ. Γεώργιο αντίτυπο του βιβλίου της «Χαρές και θρύψαλα» στο πλαίσιο της εκδήλωσης του Συλλόγου. Η πράξη αυτή αποτέλεσε μια ξεχωριστή στιγμή της εκδήλωσης και ανέδειξε τη σύνδεση της συγγραφέως με την ιστορία και την παράδοση της Μανσούρας.

που υπάρχει τόΎδωρ, το Ζων ή αν θα μείνουμε να συνεχίσουμε να ζούμε στο σκοτάδι και στην απαξίωση και στην κακία και στην τοξικότητα.

Ο Χριστός θέλει να είμαστε πάντοτε χαρούμενοι και να είμαστε πάντοτε ευτυχισμένοι. Να είμαστε πάντοτε χαμογελαστοί. Υπάρχουν προβλήματα. Ο καθένας ανεβαίνει τον Γολγοθά, ο καθένας σηκώνει τον δικό του σταυρό, όμως να μην ξεχνάμε ότι υπάρχει πάντοτε ένας Σίμων Κυρηνάιος να βοηθήσει να κουβαλήσουμε αυτόν τον σταυρό και ότι, όταν ανεβούμε στον Γολγοθά, από εκεί θα αντικρίσουμε την **Ανάσταση του Χριστού και το Φως της Αναστάσεως.**

Αυτό ήσασταν κι όλη σας τη ζωή, μια προσφορά. Κάνετε πράξη αυτά που λέει το Ευαγγέλιο: Αγάπη. Δεν διδάσκει τίποτα άλλο το Ευαγγέλιο. Να μην ακούμε κάποιους που προσπαθούν να μεταφέρουν κι άλλα μηνύματα.

Τρία πράγματα διδάσκει το Ευαγγέλιο: **Αγάπη, Αγάπη, Αγάπη!** Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο. Κι αυτό πρέπει να το κάνουμε στην πράξη. Και όχι μόνο να λέμε ότι αγαπούμε τον Θεό. Δεν μπορούμε να αγαπούμε τον Θεό,

αν δεν αγαπούμε τον συνάνθρωπό μας. Κι αν δεν αγαπούμε τον συνάνθρωπό μας, δεν μπορούμε να πούμε ότι αγαπούμε τον Θεό.

Και είναι πραγματικά πράξη σωστή, η αυθεντική πράξη ενός καλού Χριστιανού, να αγαπά τον συνάνθρωπό του και να προσφέρει σε όλον τον κόσμο αυτό που μπορεί να μοιραστεί μαζί του.

Συχαρητήρια και σε σας και στην Πρόεδρο και σε όλα τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά και σε όλους τους παρευρισκόμενους, που ήρθαν εδώ σήμερα για να σας τιμήσουν.

Καλατζιάν: Μπορώ να πω δυο λόγια κι εγώ; Δεν θα σας καθυστερήσω, θα συνεχίσουμε. Ευχαριστώ φυσικά όλους σας που ήρθατε εδώ σήμερα και αυτό ήταν μεγάλη μου τιμή. Δεν νομίζω ότι το αξίζω, γιατί αυτό αξίζει σε όλες τις μονάδες που αγωνίζονται. Πολλοί από σας δεν θα ξέρουν γιατί το πήρα αυτό το βραβείο.

Λοιπόν, ήθελα να σας πω, ότι όταν ήμουνα γύρω στα 30, δεν έκανα παιδιά. Παρακαλούσα, λοιπόν, τον καλό Θεό να μου στείλει ένα παιδί, αλλά δεν με άκουγε. Είχε τον δικό του λόγο και τον

δικό του τρόπο να μου στείλει ένα παιδί στη ζωή μου. Θα ήθελα να σας διαβάσω αυτό που έγραψα στο βιβλίο μου. Πώς μου το έστειλε αυτό το παιδί.

Λέω: «μια κουβεντούλα είχε αρχίσει εκεί ψηλά στον ουρανό, ανάμεσα στον Θεό και στους αγγέλους. Κύριε, του ψιθύρισαν οι άγγελοι, ήρθε η ώρα να γεννηθεί ένα παιδί στη γη, ένα δικό μας, ξεχωριστό παιδί. Όμως, Κύριε, θα πρέπει να προσέξουμε πολύ πού θα το στείλουμε. Γιατί αυτό το παιδί δεν θα είναι όπως όλα τα άλλα. Ίσως να μην μπορέσει ποτέ να μιλήσει σωστά, να παίξει, να γελάσει. Το μυαλούδάκι του θα είναι φτωχό. Γράμματα πολλά δεν θα μπορέσει να μάθει. «Ανάπηρο» θα το φωνάζουν. Ίσως το κοροϊδέψουν εκεί κάτω, ίσως και να το ταλαιπωρήσουν. Όμορφο σαν τα άλλα δεν θα είναι. Πρέπει να βρούμε γι' αυτό γονείς που θα το φροντίσουν, θα το προστατέψουν, είπε ένας άλλος άγγελος. Διάλεξε εσύ, Κύριε, αυτούς τους γονείς με τη σοφία τη δική Σου. Βέβαια, στην αρχή μπορεί να τρομάξουν κι αυτοί, μπορεί να κλάψουν, ίσως και να πανικοβληθούν, μα η αγάπη μέσα τους θα νικήσει και πολύ γρήγορα θα καταλάβουν τι μεγάλο πρόνομιό τους έχει δοθεί από τον ουρανό. Η πίστη τους σε Σένα θα γίνει πιο δυνατή, γιατί θα συνειδητοποιήσουν την τιμή που τους έχει γίνει, αφού το παιδί αυτό δεν είναι μόνο ένας από μας, αλλά τ' ουρανού ξεχωριστό παιδί.

Ο Θεός χαμογέλασε γλυκά και είπε:

«Ετοιμάστε το, ξέρω εγώ πού θα το στείλω».

Έτσι ήρθε ο Γιωργάκης στη ζωή μας. Μας τον έστειλε ο Θεός και μαζί με όλον τον πόνο που θα ακολουθούσε, θα απολαμβάναμε και τις χαρές που έκρυβε το πρόνομιό που μας είχε τόσο απλόχερα δοθεί.

Απλώς καμιά φορά αναρωτιέμαι, ήμουν άραγε αντάξια αυτής της χάρις που μας ήρθε απ' τον ουρανό; Κατάφερα να το φροντίζω όπως έπρεπε; Να του δώσω όλα αυτά που η αγάπη έχει να του προσφέρει;

Ο Θεός, όμως, μας είχε διαλέξει και όλα έγιναν όπως έπρεπε να γίνουν. Δεν υπήρχε περίπτωση να είχε γίνει κανένα λάθος. Έτσι ήρθε ο Γιωργάκης στη

ζωή μας. Ένα παιδί με ειδικές ανάγκες. Το μεγάλωσα από 8 μηνών, και τώρα είναι 50 χρόνων».

Ο Θεός, όμως, μ' αντάμειψε και μετά από τον Γιωργάκη, έκανα άλλα δύο παιδιά, βιολογικά, τον Γιάννη και τον Ντίνο μου. Και μετά απ' αυτό, όταν πέθανε ο άντρας μου και έμεινα μόνη, ξαναπαντρεύτηκα έναν άνθρωπο, που είχε τέσσερα παιδιά. Και έτσι έγινα μια μανούλα με επτά παιδιά, εκεί που δεν μπορούσα να έχω κανένα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, σας ευχαριστώ για την αγάπη σας, γιατί εδώ μέσα είναι η οικογένειά μου, εδώ μέσα μεγάλωσα, όχι εδώ, στις καρδιές μας ολωνών. Στο σχολείο της Μανσούρας. Αυτό το σχολείο μας έκανε αυτό που είμαστε σήμερα και είμαστε περήφανοι γι' αυτό. Σας αγαπώ πολύ,

Πρόεδρος: Ευχαριστούμε, ευχαριστούμε Σεβασμιώτατε για τη μεγάλη τιμή που μας κάνατε να έρθετε.

Στη συνέχεια θα τσουγκρίσουμε τα αυγά. Ο νικητής θα κερδίσει ένα δώρο με την ευωδία του τριαντάφυλλου.

Ξεκινάει η διασκεδαστική διαδικασία του τσουγκρίσματος μέσα σε γέλια.

Η Ματίνα Σαράη είναι η νικήτρια, οπότε παίρνει το δώρο, το οποίο είναι από τη Βουλγαρία μία γεύση τριαντάφυλλου.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ και ευχόμαστε να περάσετε όμορφα. Να είστε πάντα καλά και χαρούμενοι.

Ευχαριστούμε τον Τζώνυ για τα ωραία κόκκινα αυγά.

Η Ματίνα Σαράη ως νικήτρια από το τσουγκρίσμα των αυγών, λαμβάνει δώρο σετ με άρωμα Τριαντάφυλλου.

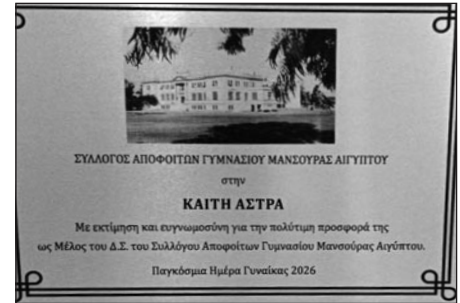

Συγκέντρωση της Τετάρτης 11 Μαρτίου 2026

Την Τετάρτης 11 Μαρτίου στον φιλόξενο χώρο του ΣΑΕ καλωσορίσαμε την άνοιξη με χαρά και καλή διάθεση. Παράλληλα με αφορμή τη διεθνή **Ημέρα της Γυναίκας** τιμήσαμε ένα αγαπημένο πρώην μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου για την πολύτιμη προσφορά και την συμμετοχή της στον Σύλλογο. Την **Καίτη Αστρά**. Την αναμνηστική πλακέτα παρέλαβε εκ μέρους της ο σύζυγός της Μιχάλης Χατζηπέτρου. Ήταν μια όμορφη βραδιά γεμάτη ζεστασιά και διασκέδαση με τον δικό μας αιγυπτιώτικο τρόπο. Μαζί μας

ήταν και η Σοράγια που με τον χορό της κοιλιάς, μάς μετέφερε στην ατμόσφαιρα της αγαπημένης μας Αιγύπτου. Ευχαριστούμε όσους συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης.

Εγκαίνια της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας στη Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα

Σε μια έκταση 1500 μέτρων, έχουν διατεθεί 5.000 μέτρα για την κατασκευή νέας παπικής έδρας για το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο και τον Καθεδρικό Ναό του «Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα» στη Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα. Ο **Πατριαρχικός Επίτροπος της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Αλεξάνδρεια Νάρκισσος**, ανακοίνωσε ότι το αιγυπτιακό κράτος έχει διαθέσει ένα οικόπεδο 5.000 τετραγωνικών μέτρων στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής για την ίδρυση νέας έδρας του Πατριαρχείου στη Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα. Ο **Επίσκοπος Νάρκισσος** δήλωσε στο Al-Masry Al-Youm ότι ο **Πάπας Αλεξανδρείας** για τους Ελληνορθόδοξους, Πατριάρχης Θεόδωρος Β', θα θέσει τον θεμέλιο λίθο για τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα και την Παπική Έδρα στη Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα τον Νοέμβριο του 2023, παρουσία προσκεκλημένων από τις αρμόδιες αρχές και από την έναρξη του έργου. Σημείωσε ότι ο **Πάπας Θεόδωρος Β', Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής**, κάλεσε τα μέλη της Εκκλησίας να παραστούν στην κατάθεση του θεμέλιου λίθου για τον νέο Πατριαρχικό Ναό, αφιερωμένο στην τιμή του **Αγίου Ιωάννη**

του Ελεήμονα, Πατριάρχη Αλεξανδρείας, την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου. Επεσήμανε ότι η γη που διατέθηκε για το Πατριαρχείο, τον Καθεδρικό Ναό και τη νέα Παπική Σελήνη δωρήθηκε από την Προεδρία της Δημοκρατίας, σύμφωνα με ειδική απόφαση του **Προέδρου Αμπντέλ Φατάχ Ελ-Σίσι**, για την ίδρυση καθεδρικού ναού, παπικής έδρας, διοικητικού κτιριακού συγκροτήματος και κατοικίας για τον Πάπα στη Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα, σημειώνοντας ότι ολόκληρη η έκταση της διατεθείσας γης είναι 5.000 τετραγωνικά μέτρα και τα κτίρια θα βρίσκονται σε έκταση 1.500 τετραγωνικών μέτρων, και μόλις ολοκληρωθούν οι εργασίες, θα καθοριστούν τα κύρια και τα πλευρικά ιερά βωμοί και τα ονόματά τους.

Αναδημοσίευση από τον Αιγυπτιακό Τύπο

Αخبار

تفاصيل افتتاح كنيسة الروم الأرثوذكس في العاصمة الإدارية

الجمعة 20-10-2023 21:05 | كتيب: رجب رمضان

على مساحة 1500 مترا .. تخصص 5 آلاف مترا لبناء مقر باباوية جديدة ايوها بكنيسة الروم الارثوذكس وكاتدرائية القديس يوحنا المعمدان في العاصمة الادارية (صور)

Αποσπάσματα από τη διδακτορική διατριβή της Δρος Π. Παπαδημητρίου με τίτλο:
*«Η εκπαίδευση στις εδδηγικές παροικίες της Αιγύπτου.
Το Παράδειγμα των Εδδηγικών Εκπαιδευτηρίων
Μανσούρας» 1860-1940*

Σχολείο και παροικία

Ο μικρός μαθητικός πληθυσμός υποδηλώνει τη δυσπιστία, με την οποία αντιμετώπιζαν αρχικά οι πάροικοι το σχολείο της ΕΚΜ. Οι περισσότεροι γονείς έστελναν τα παιδιά τους σε ξένα σχολεία και η ΕΚΜ έπρεπε να αγωνιστεί αρκετά χρόνια για να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους για το Κοινοτικό σχολείο. Η μόνη αναφορά στη στάση του παροικιακού συνόλου απέναντι στην εκπαιδευτική πολιτική της ΕΚΜ είναι η καταγραμμένη στο Βαθμολόγιο έκφραση ευχαριστιών εξ ονόματος των οικογενειών, προς τους δασκάλους για την «άριστη πρόοδο των σχολείων» στις εξετάσεις του σχ. Έτους 1891-1892. Ίσως δεν είναι τυχαίο ότι το 1891-92 είναι ένα έτος μετά από την επίσημη έναρξη της σχολικής ζωής και ένα πριν από την επίσημη αναγνώριση της **Ελληνικής Κοινότητας Μανσούρας**. Φαίνεται ότι τότε το παροικιακό σύνολο άρχισε να επιδεικνύει ενδιαφέρον σχετικά με τα σχολεία ή ότι τότε η ΕΚΜ προκάλεσε και κατέγραψε ένα τέτοιο ενδιαφέρον.

Επιμέρους συμπεράσματα

Κατά την περίοδο 1860-1904 η μεγάλη και σχετικά πλούσια ελληνική παροικία στη Μανσούρα έκανε τα πρώτα της βήματα στην Κοινοτική ζωή και εκπαίδευση. Η παρουσία ομογενών χωρίς ελληνική υπηκοότητα και ομόδοξων ετερογενών στην παροικία δυσχέραινε την παγίωση των Κοινοτικών θεσμών. Έτσι, αν και η Κοινότητα στη Μανσούρα υπήρχε από το 1860, όμως ο πρώτος Κανονισμός λειτουργίας της ως «Ελληνική» - όχι πια ως «Ελληνοαιγυπτιακή» - ψηφίστηκε το 1893, περίπου τρεις δεκαετίες αργότερα. Η ολοκλήρωση της ελληνοποίησης επιτεύχθηκε με τη δράση του Υποπρόξενου, τη βελτίωση των οικονομικών της ΕΚΜ και την ενίσχυση του σχολείου.

Η καθυστέρηση στην παγίωση Κοινοτι-

κών θεσμών είχε αντίκτυπο και στο σχολείο. Μετά από μια αρκετά μεγάλη περίοδο στασιμότητας, κατά την οποία τα παιδιά της παροικίας φοιτούσαν σε ξένα σχολεία ή σε υποτυπώδη ελληνικά ιδιωτικά, το 1879 - σχεδόν είκοσι χρόνια μετά την έναρξη της Κοινοτικής ζωής - ιδρύθηκε το πρώτο Κοινοτικό σχολείο, το οποίο, αρχικά, υπολειποργούσε. Στη συνέχεια, όσο καλύτερα οργανώνεται η ΕΚΜ τόσο μεγαλύτερο ενδιαφέρον επιδεικνύει για το σχολείο της, το οποίο αρχίζει να αντιμετωπίζει ως δίαυλο για την ομογενοποίηση της παροικίας, τη συσπείρωσή της γύρω από την Κοινότητα και την ανύψωση του Κοινοτικού κύρους. Η ελληνοποίηση, λοιπόν, της Κοινότητας προχωρά παράλληλα με τη στροφή προς την εκπαίδευση. Από το 1890 έως το 1904 αρχίζουν να καταγράφονται τα πρώτα επίσημα Βιβλία του σχολείου, ενώ τα σχολικά θέματα προσελκύουν όλο και περισσότερο το ενδιαφέρον της ΔΕ της ΕΚΜ. Παράλληλα, οι σχετικές με την εκπαίδευση δωρεές ευπόρων παροίκων πολλαπλασιάζονται εντυπωσιακά, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα, με τις ενέργειες του Υποπρόξενου και τη συναίνεση της ΕΚΜ.

Η παροικία, όμως, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει διστακτικά το Κοινοτικό σχολείο. Ο χαμηλός μαθητικός πληθυσμός είναι αποτέλεσμα της τάσης των Ελλήνων να εγγράφουν τα παιδιά τους σε ξένα σχολεία. Ο πληθυσμός αυτός αυξάνει με τη λειτουργία του Νηπιαγωγείου και, ιδίως, του Παρθενγωγείου, αλλά παραμένει εντυπωσιακά σταθερός όσον αφορά στα αγόρια, για τα οποία οι γονείς, μέχρι το τέλος της περιόδου, εξακολουθούν να προτιμούν τα ξένα σχολεία, επειδή κρίνουν ότι παρέχουν περισσότερα εφόδια. Η μεταστέγηση του σχολείου σε νέο διδακτήριο - τη Δημαία Σχολή - κατά την έναρξη της επόμενης περιόδου (1904) θα αποσπάσει την εμπιστοσύνη των

γονιών και ο μαθητικός πληθυσμός θα αυξηθεί απότομα.

Παράλληλα, επισημαίνουμε την ίδρυση νηπιακής τάξης από το 1895, ίδρυση που αποκαλύπτει την επιθυμία των Κοινοτικών να προσαρμόσουν την εκπαίδευσή τους στα νεότερα παιδαγωγικά δεδομένα. Γι' αυτό, άλλωστε, επιθυμούσαν να εισάγουν και σύγχρονες μεθόδους, όπως το **σύστημα Fröbel** στη νηπιακή τάξη. Επισημαίνουμε, επίσης, την προσπάθεια εδραίωσης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, προσπάθεια που συναρτάται με την πρόθεση προετοιμασίας των μαθητών για ανώτερη μόρφωση αλλά και με την επιθυμία για ενίσχυση του κύρους του σχολείου μέσα από την αίγλη της. Από την άλλη, το αρχικά μειωμένο ενδιαφέρον για την εκπαίδευση των κοριτσιών εντείνεται, όταν γίνεται αισθητή η ανάγκη αύξησης του μαθητικού δυναμικού, με αποτέλεσμα την ίδρυση Παρθενγωγείου και την ταχύτατη επέκταση των τάξεών του. Με αυτές τις πρακτικές η ΕΚΜ φιλοδοξούσε να ενισχύσει το κύρος του σχολείου της, να το καταστήσει ανταγωνιστικό προς τις ξένες σχολές και αυξήσει τη συσπείρωση γύρω του και, επομένως, γύρω της.

Στα προγράμματα ακολουθούνται τα αθηναϊκά πρότυπα. Από την άλλη, η παρουσία γαλλικών και αραβικών από τις πρώτες τάξεις της Α/βάθμιας εκπαίδευσης αποκαλύπτει την επιθυμία να ενισχυθούν οι μαθητές, ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της πολυεθνικής κοινωνίας όπου ζούσαν, χωρίς, όμως, να κλονισθεί η πρωτοκαθεδρία της κλασικής εκπαίδευσης. Επιπλέον, μια εφήμερη εισαγωγή εμπορικών το 1890-91 και σοβαρές προτάσεις το 1901, το 1903 και το 1904 για μετατροπή του **Αρρεναγωγείου σε Αστική Σχολή** με πρακτικό προσανατολισμό και ίδρυση Β/βάθμιας εμπορικής εκπαίδευσης, δε βρήκαν ανταπόκριση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η Κιβωτός μου

(Μανσούρα-Αίγυπτος)

ΜΕΡΟΣ Μ'

Μυθιστόρημα της
Καλλιόπης Ι. Νακοπούλου,
εκδ. ΔΙΟΓΕΝΗΣ, 1982

Χοροπηδώντας – ποτέ περπατητά – φτάναν στην πιο κοντινή από το σπίτι, αποβάθρα. Κατέβαιναν τα χωματένια σκαλοπάτια. Βάρκες περίμεναν στη σειρά. Από μακριά αντίκρυζαν τον Ιμπραήμ. ένας λεβεντόγερος βαρκάρης.

Τον ήξερε ο πατέρας πολλά χρόνια πριν, σαν έκανε το χαμάλη ο Ιμπραήμ. Πιάστηκε, αγόρασε τη βάρκα. Της έβαλε και μία ωραία τέντα. Κρέμασε γύρω τριγύρω και λιλιά και ξόρκια για το μάτι κι έκανε χρυσές δουλειές, το καλοκαίρι. Ήταν γουστόζος. Φορούσε νύχτα μέρα ένα μεγάλο καπέλο ψάθινο.

- Να μη με καίει ο ήλιος, έλεγε και γελούσε αφήνοντας να φανούν τα τρία δόντια πούχαν απομείνει. Τα παιδιά λάτρευαν το Μπραήμ.

- Κύριε Σωτήρη, να μπορούμε στού Μπραήμ τη βάρκα; Και τρέχαν κατά χει. Στριμώχνονταν το ένα πλάι σ' άλλο. Τ' αγόρια παίρναν τα κουπιά. Καυγάς ποιος θα πρωτοπροφτάσει. Κι ένα απ' όλα πήγαινε στο τιμόνι.

Ολόρθος ο Ιμπραήμ, φιγούρα θαλασσόλυκου και στεριανού, διάταζε. Κι η βάρκα ξεκινούσε στα ήμερα νερά του ποταμού.

Σαν είχε κέφια τους έκανε κι όλο το γύρο της γκεζίρας, δίχως να πάρει παραπάνω. Αρκεί να μην τον ζόριζες. Είχε μian ανεξαρτησία. Ελεύθερη ψυχή!

- Γι' αυτό παράτησε και το χαμαλίκι, έλεγε ο πατέρας στη μπτέρα, δεν άντεχε το σκύψιμο του κεφαλιού και το αιώνιο «χάντερ».

Και χαμηλώνοντας τη φωνή, να μην ακούσει η Χαρούλα:

- Λες νάχει ρωμείο σπόρο μέσα του; Δεν πρόφταινε να πλευρίσει η βάρκα και μ' έναν πήδο τα παιδιά πατούσαν και βούλιαζαν στη βρεμένη άμμο. Παραμάσχαλα σφικτοκρατούσαν τα καλαθάκια τους. Και τι δεν είχαν μέσα: - Ανοίγει η όρεξη με το παιχνίδι, έλεγαν οι μανάδες, και δός του χώναν λικουδιάς εκεί μέσα.

Μοίραζε ο πατέρας τα σύνεργα για το ψάρεμα. Είχαν φροντίσει τα παιδιά να φέρουν δόλωμα. Τα κοριτσάκια τραβούσαν για τις καλύβες. Χώνονταν μέσα ν' ανιχνέσουν. Μια ψάθα κατάχαμα. Πιο πέρα μια γκαζιέρα μαυρισμένη κι απάνω να βράζει το τσάι. Μαύρο σαν πίσσα και μέσα σε μικρά ποτηράκια σερβιρισμένο, με μπόλικη ζάχαρη.

- Ιτ φάνταλ, (Κοπιάστε) ήταν η πρώτη τους κουβέντα και σηκωνόνταν να καιρετίσουν τα παιδιά, να τους κεράσουν τσάι.

Κι εκείνα, αθετώντας την υπόσχεση στις μάνες τους, πως δε θα πιούνε από τα βρώμικα ποτηράκια, ρουφούσαν το μαύρο τσάι, το σιφύ, με ολύμπια αγαλλίαση.

Από τις αρχές του Μάρτη που άρχιζε να κατεβαίνει η στάθμη του ποταμού, πολλοί μπαξεβάνηδες ετοιμάζονταν να μετοικίσουν στις γκεζίρες.

Με μια κουβέρτα, μια ψάθα και λίγα τσακνοτσούκαλα γινόταν η μετακόμιση και η εγκατάσταση. Φτιάχναν καλύβες από καλάμια. Άφθονα τα καλάμια. Κι άρχιζαν τη σπορά. Όπου η άμμος είχε πλουτιστεί με άφθονη ιλύ, εκεί γίνονταν θαύματα. Τι νοστιμιά τα ζαρζαβατικά. Μέλι οι ντομάτες κι εκείνα τ' αγγουράκια, τα τοσούλια, τραγανιστά και νόστιμα. Δεν πρόφταιναν να τα πουλήσουν στην αγορά. Η κατανάλωση γινόταν επί τόπου.

Οι βιταμίνες – άγνωστες τότε – περνούσαν δίχως μεταπράτη από το φυτό στον άνθρωπο. Τα παιδιά τρώγαν και ξανατρώγαν, μέχρι σκασμού. Όλα τους τα γροσάκια εκεί πηγαίαν. Χώρα που τα φιλεύαν κι οι μπαξεβάνηδες. Και ο πατέρας έπαιρνε κι αυτός το μερτικό του. Άφηνε τα παιδιά ελεύθερα. Κανένας έλεγχος, μα και κανένας κίνδυνος. Ούτε η κακοσύνη των ανθρώπων, μα ούτε και το φάσμα του τροχού κρεμόταν πάνω τους. Δούλευαν σκληρά οι άνθρωποι, όπως είπαμε, μα έμενε

χρόνος και για όνειρα.

Ο κάθε ένας είχε και το δικό του μαγικό χαλί για να μπορεί να ταξιδεύει.

Ξαπλωμένος στην άμμο, που κρατούσε ακόμη τη ζέστη της μέρας, ο πατέρας μεταφέρονταν στα περασμένα, στη Σύρα. Παιδάκι ανέμελο έτρεχε στα μπουσάνια να φάει τις άγουρες ντομάτες, κι η μάνα να τον κυνηγά – ήταν φοβερό τότε να τρώνε ωμές ντομάτες. Κρύβονταν κάτω από τις θημωνιές κι εκεί τον έπαιρνε ο ύπνος. Ένας ύπνος γλυκός. Τον είχαν νανουρίσει τ' αρώματα από τα περιβόλια και τους κήπους του νησιού. Ίδια και τώρα. Ίδια σαν και τότε. Έκλεινε τα μάτια και παραδινόταν σ' έναν ύπνο παιδιού μέσα στη θαλπωρή της άμμου. Παραμονεύαν οι πισιρικόδες. Δίναν το σύνθημα. Αμίλητοι περικυκλώναν το μεγάλο τους φίλο. Βαριάκουε ο καπνός. Ένας λόγος ν' αρχίσουν ανενόχλητοι το έργο. Σιγά, με προσοχή σκέπαζαν το σώμα του με άμμο. Σαν τελειωνε η ταφή απομακρύνονταν με μεγάλες δρασκειλιές, να συνεχίσουν το παιχνίδι.

Ξαφνικά ξυπνούσε. Σηκωνόνταν. Τίναζε την άμμο κι έτρεχε τάχα θυμωμένος, αναζητώντας τον πρωτεργάτη. Θυμός με χαμόγελο, έμοιαζε ήλιο με φιλοβροχή.

Τ' αμμόλουτρα συνηθίζονταν τότε. Θαμμένοι, ώρες στην άμμο, με το κεφάλι προστατευμένο κάτω από την ομπρέλα οι κάποιας ηλικίας άνθρωποι ζητούσαν να γιαιτρέψουν τα ρευματοαρθρικά τους. Λέγαν πως βρίσκαν όφελος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

1 φωτογραφία 1000 λέξεις

Οι οδηγοί: από αριστερά Γιανναρίδου Μανώ, Θεοδωρίδου Καλυψώ, δασκάλα Γιαλούση Βασιλική, Δασκαλοπούλου Ρίτα, ?, Γιανναρίδου Παυλίνα, Γεωργιάδου Ελπίδα (Από το αρχείο Ε. Ανδριανόπουλου)

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΜΑΣ:

www.mansouraglafka.gr

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Αριθμός ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Ε.Τ.Ε. 169/772259-17
IBAN GR4601101690000016977225917

Η επόμενη συνάντησή μας θα είναι την Τετάρτη
14 Οκτωβρίου το μεσημέρι στις 2 το μεσημέρι

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Ανώνυμος 100 ευρώ για την Πρόνοια
- Κυριάκος Κυριακίδης 50 ευρώ για την Πρόνοια

ΠΕΝΘΗ

Με μεγάλη θλίψη πληροφορηθήκαμε την απώλεια της Ανθούλας Χατζηδάκη στις 27 Μαΐου. **Θεράμ συλλυπητήρια στους οικείους της.**

Ο σύλλογος προσφέρει για τη μνήμη της 100 € στην Πρόνοια.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος-Ταμία)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος-Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζώνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμία)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Σύμβουλος)
κιν.: 6973982282

Μιχάλης Σαράνης (Σύμβουλος)
τηλ.: 6973557398

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ

panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ